

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 199.

Göteborg den 29 dec. 1963.

Älskade lillasyster!

I-dag hade Ruth fyllt 73 år om hon varit kvar hos oss. I den värld där hon nu dväljes betyder inte åren någonting. Hurudant det nu kan vara där? Jag minns inte om ni var med hos Ernst och Mirjam på middag inte så långt efter Ruths död? Elisabeth Gustafsson och vi var där ~~på middag~~ tillsammans med J.A. Swedberg. Vid bordet sa jag: "Nu ska vi sätta pastor Swedberg på det hala!" Och så frågade jag hur de våra hade det, dom som lämnat denna tillvaro? "Det ska jag tala om, då jag kommer dit!" Nu är han kanske redo med svaret?

Inte var vi i Borås och firade jul, inte. De gamla fastrarna var allt för skröpliga. Men gissa vad barna gjorde? Aina och Olle tog ungarna och julklapparna och julmaten och packade in allt detta jämte sej själva i bilen och kom hem till Stockholmsgatan kl. 12 på julafton. Ni behöver inte köpa nånting eller ha bekymmer för nåt, inte ens potatis, allt har vi med oss. De omtalade potatisen glömde dom! Kl. 22 återvände dom hem, avlastande mig på Lemansgatan kl. 22.15. Och du ska tro att vi hade roligt! Eva och Kerstin delade ut julklapparna. Dom hade textat namnen, så Kerstin läte dom lika bra som Eva och langade paketerna till resp. adressat. Vi hade ju ingen julgran - det var det enda som fattades - men vi hade ju den gamle bocken. Och rönt honom placerades julpapparna. Anne-Marie, som nu är 10 mån. banade sej väg mitt in i högen och slängde de lagom stora paketen till höger och vänster, hur som helst. Barna hade ju en liten provostund, då Olle läste julevangeliet och bad till Gud, inneslutande alla våra kära och oss själva i Hans nåds omsorg. Sen brakade det löst, som sagt. Vad vi hade roligt! Vi företog oss ju ingenting särskilt. Vi bara var tillsammans därhemma. Tänk att det kan vara så roligt! Jag tyckte att det var väldigt rart av Aina och Olle att ordna det så trevligt för de gamla fastrarna. Det har dom ju alltid gjort, men denna gång var det ju extra mödosamt. Det tror jag dock inte att dom kände. Dom tyckte att jag kunde följa med dom hem över julen. Men jag tackade nej. Det hade bara blivit något slags "sjukvård!" Jag vill hellre komma till dom någon gång då jag är lite hälsosammare. Nu skall jag deltaga i en radiogudstjänst från eh pingstförsamling. I linköping hörde den hemma. Dom sjunger ju vackert och talar skapligt. Sedan dess har jag legat en timma. Och så ringde Elisabeth och talade om att hon varit i kyrkan och där fått veta att Åkesson var sjuk. Henry Lundström predikade. Det är visst en svår förkylning som drabbat våran pastor.

I morse ringde Mirjam Jonson och frågade om jag ville komma med Inga-Lisa dit på middag i dag. I så fall skulle hon skicka en av sina ungdomar och hämta oss med bilen. Jag är visserligen trött men tackade hjärtligt ja. Det är naturligtvis roligt att få komma ut ett tag. Jag har jubvarit hemma i mer än 5 veckor. Och när dom då gör det så bekvämt för en! Det skall bli roligt!

Den 20:de på ds stod Ebba i affären och sålde ut vad dom hade i småkakor. Hade tänkt fortsätta nästa dag, för det fanns ytterligare något kvar. Men när hon kom ner så var det så kallt i butiken, så hon kunde inte stanna. Där är alltid mycket kallare än i bageriet. Och hon är ju så oerhört känslig för kyla nu. Redan på fredagens kväll skev vi "S T Ä N G T t.v." på ett stycke kartong och sätte ut den i fönstret. Det handlar inte bara om julen utan kommer nog att räcka en tid framåt. Jag har just talat med Ludde nu och hennes ben är bra. Men hon har ju inte varit ute än. Hon har haft det besvärligt några dagar för hon hoppade ju omkring hela julafton och överansträngde det och fick så ont i lårbenet, ovanför knät alltså. Men nu har det gått tillbaka, som väl är. Det var så hemskt när dom båda var så hjälplösa.

Jag uteglömde visst att tala om hur mycket pengar jag skickade till Gerda. Du sa att jag kunde köpa för 10-15 kr. Och jag begåvade Gerda med 15:-. Jag skall försöka ta mej ut nån dag och se om jag hittar något trevligt i dukar eller bonader.

Tre gånger har jag varit hos doktorn utan att han kan få tag i nåt som motiverar min trötthet och temperatur. Men sista gången, i fredags, fick han för

s ej att det kanske kunde handla om blodet, fastän det knappast såg så ut. Bifaktin, som jag tagit i många år nu och som hållit mej i god form, borde kanske bytas ut mot något annat. Och så bestämde han ätt jag skulle få sprutor av något leverpreparat. I går var jag där och fick den första. I morron blir det nr 2. Så ska vi väl fortsätta någon kortare eller längre tid framåt antar jag.

I förrgår var det 60 år sedan jag i Linneakyrkan döptes av pastor K. G. Hellström. Jag minns inte så mycket av händelsen. Men jag ser än i dag kyrkan fullsatt från golv till tak. Vi var 5 som den dagen kom till församlingen. När Pastorn reste mej upp i dopgravens sa han: Nu är du döpt Ester! Gud välsigne dej barn. Då invigdes alltså kyrkans dopgrav. Så vitt jag vet är jag den ende överlevande. Inte har allting varit och blivit vad jag som barn trodde och räknade med. Men jag är ändå så tacksam att Herren tog hand om det barn, som heter Ester Colldén och att Han förde henne in i sin församling. Det är ändå en väldigt tillgång i livet att få tillhöra en kristen församling och att ha fått säga vad man varit och ägt i den gemenskapen. 60 år rymmer många underliga ting

och tider i församlingens gemenskapen. Men jag är ändå så tacksam. Tänk vad det rå gott att ha Radio och TV då man är inne så här. Och tänk så mycket vackert och värdefullt vi har fått se från Japan. Det kommer ofta. Och så har T.G.Wickbom varit i Kina och under tre och en halv timma pratat med den siste "Himmelens son" som nu lever som en vanlig ~~xxx~~ medborgare i Peking. Han lär vara gift med en sjuksköterska, men henne hörde man inte av. Detta var i radio inte TV. Det var bara ett foto på den 57-årige ex-kejsaren. Det påstods att han var över 180 cm. lång. Jag trodde inte att det fanns så långa kineser. Ni vet väl allt om honom? Att han 1945 blev rysk krigsfånge och att han 1950 överfördes i den nya kinesiska kommunistregimens händer. Efter flera års omskolning i kinesiskt fängelse släpptes han här om året fri och lever nu - vid 57 års ålder - som vanlig medborgare i Peking. Så har T.G.W. rapporterat I fredags var jag i banken och utjämnade vårt mållanhavande. Jag tog ut 345:88 och på posten hämtade jag Oscars pension, som denna gång blev 297:- kronor. Så hade jag ju fått IMF:s 100:- och Olivåas 20:-. Och med detta är alla utlägg incl. checken klara. Så stoppar jag in de underbaraste nyårshälsningar från

*Esters mamma
Karl
Siv
Lage*